

Patrocinadors principals de l'OSV:

Patrocinadors de l'OSV:

Mitjà oficial:

LAVANGUARDIA

L'OSV forma part del:

Wolfgang Emanuel Schmidt, *violoncel*

Ha realitzat concerts a les millors sales i auditoris d'arreu del món, interpretant recitals però també convidat per les millors orquestres internacionals, com la Gewandhausorchester Leipzig, la Deutsches Symphonie Orchester Berlin, la Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, l'Orquestra Simfònica de Tòquio o l'Orquestra Simfònica de Houston i de Baltimore. Col·labora amb directors com G. Albrecht, J. Belohlavek, A. Boreyko, C. Dutoit i Hugh Wolff, entre d'altres.

El 2010 va fundar l'orquestra de cambra Metamorphosen Berlin al costat de la violinista Indira Koch, en la qual els seus membres són reconeguts músics de prestigi internacional. Wolfgang va estudiar amb Aldo Parisot a la Juilliard School de Nova York, amb David Geringas a la Musikhochschule Lübeck i va tenir l'honor de treballar també amb Mstislav Rostropovitch.

James Ross, *director*

Director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, director musical de la Jove Orquestra dels Estats Units i membre de la Facultat de Direcció d'Orquestra de l'Orquestra de la Juilliard School. Músic de renom internacional, les seves activitats musicals abasten tres camps: direcció d'orquestra, intèrpret de trompa i ensenyament. Nascut a Boston, va créixer estudiant la trompa i en va obtenir la llicenciatura a la Universitat de Harvard el 1981. Després de la graduació va començar els estudis de direcció amb Kurt Masur a Leipzig, mentre exercia com a trompa solista de la prestigiosa Gewandhausorchester de Leipzig, tot convertint-se en el primer membre americà d'aquesta formació en els 250 anys d'història de la institució. Durant setze anys ha estat director de l'Orquestra de la Universitat de Maryland.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer, D. Giménez Carreras i R. Gimeno. Des del setembre del 2017 ho és James Ross. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

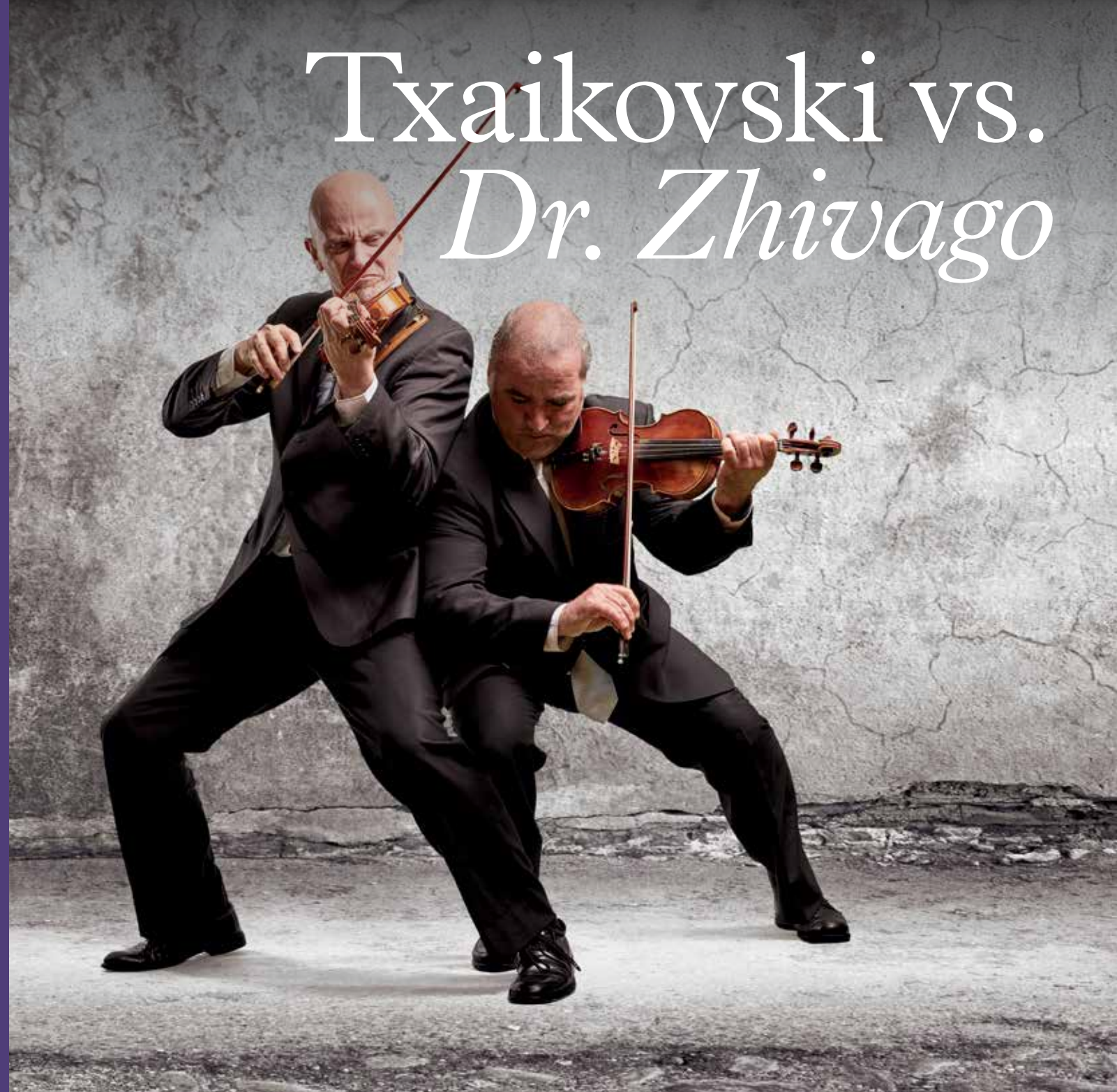
Troba'ns a:

www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Amb la col·laboració de:

Dipòsit legal: B4862-2018

DISSABTE, 9 DE JUNY DE 2018 - 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts
Simfònics al Palau

Wolfgang Emanuel Schmidt, violoncel
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

1987|30|2017
any fent música

«Derrota és la meua herència,
Confusió el meu present,
Tristesa tot l'avenir.

Amb tot encara em pregunto:
¿podré aconseguir la lloança?»

Narcís Comadira,
PREGUNTA

I

Maurice Jarre (1924-2009)

Suite de Doctor Zhivago

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Concert per a violoncel núm. 1, en Mib major, op. 107

I. Allegretto

II. Moderato

III. Cadenza-Attacca

IV. Allegro con moto

II

Piotr Íllitx Txaiikovski (1840-1893)

Simfonia núm. 2, en Do menor, op. 17, "Petita Rússia"

I. Andante sostenuto-Allegro comodo

II. Andante marziale, quasi moderato

III. Scherzo. Allegro molto vivace

IV. Finale. Moderato assai-Allegro vivo

Concert en col·laboració amb:

Durada aproximada: 90 minuts

Comparteix la teua experiència del concert a Twitter:
#Txaiikovski_vs_DrZhivago_osv a @osvalles

Entre la reivindicació i el segrest: tres reflexos artístics russos

Durant segles la literatura en llengua russa va sobreviure en la memòria col·lectiva i en la tradició gràcies a la rondalla, el conte i la música popular. Aquests tres elements van esdevenir una font de cohesió, mentre que l'alfabetització i la transmissió escrita estaven segrestades per l'estament eclesiàstic i polític, en una societat amb alts índexs d'analfabetisme i servitud. Per això una sèrie de compositors russos van construir una tradició autòctona de música culta basant-s'hi, com Txaiikovski a la *Simfonia núm. 2* en emprar la cançó *Baixant pel Volga*, exposada per la trompa a la introducció del primer moviment; *Fila, filadora al segon*, i *La grua* al darrer moviment.

Per la seva part, *Doctor Zhivago* ens trasllada a l'inici d'una nova etapa que tornava a segrestar l'art i el pensament, tal com Xostakóvitx va viure-ho sota el domini dels soviets i les duríssimes directrius per als creadors contemporanis. Boris Pasternak, autor de la novel·la homònima que David Lean va filmar el 1965, va renunciar al Premi Nobel de Literatura l'any 1958 per pressions polítiques. La suite de la banda sonora musical de Maurice Jarre combina l'èpica, moments romàntics, valsos i altres peces elegants vinculades a la Rússia tsarista. A més inclou la balalaica com a instrument en el conegut "Tema de Lara", o moments corals punyents –absents en la suite.

En el *Concert per a violoncel i orquestra, op. 107* de Xostakóvitx les ressonàncies populars es troben en la fisonomia melòdica del segon moviment, que també destaca per les intervencions de la trompa i el diàleg del solista amb la celesta. Compost l'estiu del 1959 i dedicat al violoncel·lista Mstislav Rostropóvitx, presenta una gran homogeneïtat estilística. Hi ajuda el motiu de tarannà gràcil i desenfadat amb què el violoncel obre la peça, a la manera de marxa macabra, i que reapareix en la superba i exigent cadència a solo que és el tercer moviment. L'"Allegro con moto" final recupera aquest disseny procedent del *Quartet per a cordes núm. 8*.

Per últim, la *Simfonia* de Txaiikovski du el sobrenom d'Ucraïna, aleshores província no independitzada de Rússia, on va començar a compondre-la el 1872. Revisada i reorquestrada el 1879, és la menys subjectiva i dramàtica, alhora que la més nacionalista de les seves *Simfonies*, tot i seguir les directrius formals occidentals. El moviment inicial juga en forma sonata sobre dos temes contrastants. L'"Andantino marziale" substitueix el moviment lent per una marxa que contraposa diversos episodis estructurats en rondó-sonata; mentre que el no menys original "Scherzo" (ABA) planteja jocs tímbrics i de contrapunt mendelssohnians i de rítmica beethoveniana (accents, síncopes, *staccati*), tot estilitzant-ne l'arrel folklòrica. L'últim moviment té caràcter de dansa frenètica de perfil melòdic entretallat. És potent, massiu, vital i coronat per una llarga i vertiginosa coda iniciada des del cop fortíssim del tam-tam i emparada en un joc de timbales que alterna redoblaments continus entre la tònica i la dominant de l'harmonia.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Simfònics al Palau
2018|2019
23a Temporada

Una galàxia de músiques
17.11.18

La Novena de Beethoven
22.09.18

Chopin, Polònia i Dràcula
06.10.18

Papà Mozart amb Joan Pera
09.03.19

West Side Story
01.12.18

Festival de valsos i danses
22.12.18

Txaikovski contra Napoleó
19.01.19

El piano de Rachmàinov
02.02.19

Carnaval dels animals amb Brodas Bros
EXTRAORDINARI FAMILIAR
30.03.19

La Setena de Beethoven
08.06.19

Rèquiem de Fauré
13.04.19

Simfonia Fantàstica de Berlioz
25.05.19

La bobèma de Puccini en concert
18.05.19

Abona't a partir de 150 €

Orquestra simfònica del Vallès
PALAU DE LA MÚSICA ORFEO CATALÀ